

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D., a Mgr. Václava Trajera ve věci

žalobkyně: **Mgr. R. M.**, narozená „X“,
bytem „X“,
zastoupená advokátem Mgr. Ludvíkem Matouškem,
sídlem Kovářská 549/12, 190 00 Praha 9,

proti
žalované: **Předsedkyně Okresního soudu v Děčíně**,
sídlem Masarykovo náměstí 1, 405 97 Děčín,

o žalobě proti písemné výtce udělené žalovanou žalobkyni ze dne 14. 12. 2016,
sp. zn. Spr 2170/2016,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se včasnou žalobou domáhala zrušení písemné výtky žalované ze dne 14. 12. 2016, sp. zn. Spr 2170/2016, která byla žalobkyni udělena v reakci na prověrkou ze dne 19. 10. 2016 zjištěnou nečinnost ve spisech Okresního soudu v Děčíně sp. zn. 17 C 610/2013, 17 C 455/2013, 17 C 543/2013, 17 C 499/2013, 17 C 442/2013 a 17 C 500/2013, kdy nečinnost měla trvat neodůvodněně po několik měsíců, čímž mělo dojít k porušení § 79 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb. o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů, (dále jen „zákon o soudech a soudcích“).

Žaloba

2. Žalobkyně trvala na tom, že s udělenou výtkou nesouhlasí, neboť ve výtce specifikované průtahy nezavinila, což neměla možnost prokázat, neboť s ní nebylo před vydáním výtky vůbec jednáno. Dále namítala, že se domnívá, že výtku vydal orgán státní správy soudů, který byl v době vydání výtky obsazen v rozporu se zákonem.
3. Žalobkyně obsáhle ve své žalobě argumentovala, že předmětná výtka je rozhodnutím ve smyslu § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“) a že žalobkyně je tedy v dané věci aktivně legitimována podat správní žalobu proti předmětné výtce.
4. Dále žalobkyně namítala, že předmětnou výtku vydala osoba představující orgán, který byl v předmětné době obsazen v rozporu se zákonem, v rozporu se základními zásadami činnosti správních orgánů a v rozporu s ústavním pořádkem. Proto považuje předmětnou výtku za nicotnou. Zdůraznila, že k její žádosti dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, (dále jen „informační zákon“) o doložení skutečnosti, že JUDr. Z. H. byla pověřena zastupováním funkce předsedkyně Okresního soudu v Děčíně, jí bylo pouze sděleno, že k pověření došlo rozhodnutím předsedy Krajského soudu v Ústí nad Labem Mgr. L. D. ze dne 31. 12. 2015, a to do 1. 1. 2016, ovšem příslušný anonymizovaný dokument jí předložen nebyl s tím, že obsahuje informace osobního charakteru a jde o písemnost vztahující se výlučně k vnitřním pokynům a personálním předpisům okresního soudu. Žalobkyně podotkla, že současně s odmítnutím poskytnutí kopie pověřovací listiny byla žalovanou nařízena další kontrola a prověrka spisů žalobkyně. Žalobkyně trvá na tom, že pověřená předsedkyně okresního soudu vykonávala tento svůj dočasný mandát na základě opatření předsedy nadřízeného krajského soudu, jehož vydání nemá oporu v zákoně. Žalobkyně zdůraznila, že v zákoně o soudech a soudcích je upraveno pouze jmenování předsedy okresního soudu, ale institut „pověření“ výkonem funkce v zákoně upraveno není. Žalobkyně trvala na tom, že takové pověření, zvláště při delší době jeho trvání, může být vnímáno jako překročení zákonných kompetencí předsedy nadřízeného krajského soudu v postavení správního orgánu. Dle žalobkyně předseda krajského soudu při úkonech, týkajících se obsazení funkce předsedy okresního soudu vykonává státní správu. Tento výkon státní správy je limitován premisami obsaženými v čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a čl. 2 odst. 3 Ústavy České republiky, kde je stanoveno, že státní moc lze uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví. Při dočasném pověření funkcí předsedy okresního soudu však k porušení uvedených principů došlo, neboť takový postup není zákonem nijak upraven. Za protiústavní pak dle žalobkyně je třeba považovat libovůli předsedy nadřízeného krajského soudu, které nelze nijak zabránit, pokud jeho chování není

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

omezeno zákonnými hranicemi. Zejména poukázala na skutečnost, že je pouze na vůli předsedy krajského soudu, kdo bude pověřen funkcí a na jak dlouho.

5. Rovněž žalobkyně poukázala na skutečnost, že pokud není předseda okresního soudu řádně jmenován, ale je jen pověřen, je ovlivněna jeho nezávislost, neboť může být tohoto pověření kdykoli zbaven. Z toho vyplývá, že nelze vyloučit, že pověřený funkcionář bude pověřiteli poplatný, neboť se bude chtít ve své funkci udržet, neboť výkon funkce až do zákonného jmenování nebude mít nikdy jistý. V tomto směru odkázala na nález Ústavního soudu ze dne 6. 10. 2010, sp. zn. Pl. ÚS 39/08, který se zabýval otázkou možnosti znovujmenování do funkce předsedy a místopředsedy soudu. Při pověření funkcí předsedy okresního soudu chybí soustava brzd a vyvážení, což je dle žalobkyně zcela nepřijatelné. Žalobkyně trvala na tom, že legitimizovat pověření výkonem funkce předsedy okresního soudu nemůže ani odkaz na ustanovení § 28 odst. 3 zákona č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a poslanců Evropského parlamentu, (dále jen „zákon o platu představitelů státní moci“). Dle jejího názoru toto ustanovení jednoznačně hovoří o zastupování nepřítomného soudce (z důvodu nemoci či stáže) a nikoli o zastupování neobsazené funkce státní správy soudů.
6. Dále žalobkyně namítala, že písemné vyhotovení výtky, kterou obdržela, nebylo podepsáno ze strany osoby pověřené výkonem funkce předsedy Okresního soudu v Děčíně. Z uvedené skutečnosti žalobkyně dovozuje, že výtka byla připravena s jiným záměrem, ve spěchu, jako výraz uplatnění mocenského postavení, vytyčení interpersonálních hranic, jako naprosto nevhodná reakce na konstruktivní diskuzi.
7. Následně žalobkyně popsala okolnosti týkající se jejího pracovního nasazení. Uvedla, že na Okresní soud v Děčíně přešla po čtyřleté praxi asistenta insolvenčního soudce na Městském soudě v Praze a dvouleté praxi insolvenčního soudce u Krajského soudu v Ústí nad Labem. S agendou civilní a opatrovnickou neměla žádné zkušenosti. Původně měla na okresním soudu nastoupit na civilní agendu, ovšem následně byla bez upozornění zařazena při svém nástupu na opatrovnický úsek a bylo jí přiděleno i 69 civilních spisů, se kterými nikdo po dobu více než roku nijak nepracoval. Následně jí začaly být přidělovány spisy po JUDr. D. V té době působili na opatrovnickém úseku okresního soudu pouze tři opatrovníčtí soudci. V současné době je zde zařazeno 5,2 soudce, a přesto jsou stále zatíženi oproti civilním soudcům dvojnásobným nápadem nových věcí na osobu. Opatrovnické senáty mají aktuálně cca 320 až 450 nevyřízených věcí (žalobkyně 372), civilní soudci pak vyřizovali průměrně 39 spisů na soudce a opatrovníčtí 43 spisů měsíčně. Nápad civilní odpovídá dle žalobkyně 23 spisům na soudce, ovšem opatrovnický nápad činí mezi 40 a 50 spisy měsíčně na soudce. V období před kontrolou v září 2016 napadlo žalobkyni 41 opatrovnických věcí a skončila 40 věcí. Na konci září 2016 měla v senátě 360 neskončených opatrovnických věcí. V září 2016 žalobkyně skončila 2 civilní věci a zůstatek činil 41 spisů. V době podání žaloby měla žalobkyně 32 neskončených civilních věcí. Průměrně dokončuje 2,5 civilního spisu měsíčně. Kromě uvedeného vyřizuje žalobkyně cca 4 spisy měsíčně v agendě L. Každý týden má žalobkyně plně obsazené dva jednací dny a jednou až dvakrát měsíčně soudí i třetí den dopoledne.
8. Žalobkyně zdůraznila, že podle § 471 odst. 1 zákona č. 292/2016 Sb., o zvláštních řízeních soudních, je soud ve věcech péče o nezletilé povinen rozhodovat s největším urychlením.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

K této skutečnosti nebylo přihlédnuto, když jí byly přiděleny kromě běžného opatrovnického nápadu civilní spisy, se kterými dlouhodobě nikdo nepracoval. Pro velké vytížení opatrovnickou agendou tak přes veškerou snahu žalobkyně nebylo v jejích silách vyřizovat civilní spisy rychleji. K vyřízení starších civilních spisů se dostává až nyní, kdy je na soudu více opatrovnických soudců, ona má s předmětnou agendou více zkušeností a nemusí již věnovat tolik času teoretické přípravě.

9. Žalobkyně rovněž poukázala na to, že jí od září 2016 byla odebrána zkušená opatrovnická zapisovatelka a jí nově přidělená zapisovatelka požádala po dvou měsících o návrat na civilní úsek, neboť rozsah práce na opatrovnickém úseku nevládala. Následně byla přidělena žalobkyni čerstvá absolventka, která nemá s prací na soudu žádné zkušenosti a své práci se stále učí. S uvedenými skutečnostmi je spojena nutnost delšího času věnovaného přípravě na jednání ze strany žalobkyně, důkladnější kontrola protokolů a déle trvající jednání soudu pro pomalejší tempo zapisování. I přes velkou snahu nová zapisovatelka zvládá pouze polovinu práce odváděné původní zapisovatelkou.
10. S ohledem na uvedené považuje žalobkyně předmětnou výtku za nepřiměřenou, zejména s přihlédnutím k průtahům zjištěným pouze v malé části žalobkyni přidělených spisů – pouze v civilní agendě, které dokončovala po kolegyni na mateřské dovolené. Zdůraznila, že v době přidělení spisů již s nimi nikdo dlouhou dobu nepracoval. Výtku tak žalobkyni byla paradoxně udělena v době, kdy se začala civilním spisům věnovat intenzivněji, a to kvůli nečinnosti v šesti spisech v agendě, která v současnosti tvoří 8 % celého senátu žalobkyně.
11. Dále žalobkyně poukázala na skutečnost, že kontrola byla provedena ke dni 19. 10. 2016, zápis z kontroly byl zřejmě vyhotoven dne 11. 11. 2016 a žalobkyně byla s výsledkem kontroly seznámena a výtku jí byla udělena téměř dva měsíce po provedené prověrce dne 14. 12. 2016. V té době již jeden z vytýkaných spisů byl rozhodnut (rozhodnuto dne 30. 11. 2016). Rovněž poukázala na skutečnost, že na žádné z porad předcházejících udělení výtky, na kterých byly projednávány spisy bez pohybu delším než 6 měsíců, nebyla zmiňována. Výtku jí byla udělena až poté, co na předcházejících poradách opakovaně upozorňovala na nerovnoměrné zatížení civilních a opatrovnických soudců u Okresního soudu v Děčíně, které dle přiložených výkonnostních tabulek trvá déle než rok a půl a vedení soudu je doposud nijak konstruktivně neřešilo. Rovněž poukazovala na skutečnost, že s ohledem na počet soudců by měla soudcovská rada u předmětného soudu pětičlenná a nikoli tříčlenná. Výtku tak žalobkyně vnímá jako projev bossingu.
12. Dále žalobkyně poukázala na opatření žalované, kdy byl stanoven zákaz přístupu do budovy soudu mimo stanovený čas v pracovních dnech. Prakticky se jedná o nemožnost vstupu do budovy v pondělí a středu po 17 hodině a v ostatní pracovní dny po 15.30. Po uvedeném čase je otevřen pouze jednosměrný zadní vchod. Bylo tak znemožněno pracovat soudcům v budově soudu mimo obvyklou pracovní dobu.
13. Následně se žalobkyně vyjádřila k jednotlivým spisům, které byly předmětem výtky. Ke spisu sp. zn. 17 C 610/2013 uvedla, že s ohledem na frekvenci úkonů v ostatních spisech žalobkyně by bylo možno dovodit, že v tomto spise skutečně k průtahům došlo, ale s přihlédnutím k pravidelnému upozorňování vedení soudu na průtahy ve spisech až poté, co se u jednotlivých soudců nacházejí bez úkonu více než 6 měsíců, považuje žalobkyně Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

vytčení průtahu v tomto spise za nepředvídatelný exces z obvyklého postupu vedení soudu. V době podání žaloby bylo na den 15. 2. 2017 nařízeno v předmětné věci jednání.

14. Ke spisu sp. zn. 17 C 455/2013 uvedla, že rozsudek ve věci byl vyhlášen dne 30. 11. 2016. Z povahy účelu výtky není žalobkyni zřejmé, jaký má smysl vytýkání průtahů ve skončené věci. Samotná výtka pak obsahuje jen obecné konstatování „nebylo dostatečně rychle reagováno“ bez ohledu na fakt vytížení jednacích síní a bez objektivního měřítka „rychlosti“ s důrazem na znalost konkrétního nápadu a vyřizované agendy. Je zde dle žalobkyně učiněn nesprávný implicitní závěr o zaviněném porušení povinností ze strany žalobkyně.
15. Ke spisům, ve kterých je vytýkáno, že nebylo reagováno na závalu v doručení, žalobkyně uvedla, že je otázkou, zda je měsíc až měsíc a půl možno považovat v civilní věci za průtahy, zejména když to nebylo porovnáno s postupy ostatních kolegů. Dále poukázala na odlišnosti praxe jednotlivých oddělení na soudu, kdy opatrovnická kancelář při vyřizování vrácených obálek je mnohem operativnější a řeší je buď automaticky sama, nebo je předkládá k vyřízení vyšším soudním úředníkům. Z důvodu velké přetíženosti opatrovnického úseku nežádá na každý úkon nevyznačující se složitostí pokyn soudce. Žalobkyně uznala, že při množství práce na tyto rozdílné postupy bohužel opakovaně pozapomněla a nepředpokládala, že má v hromadě spisů nevyřízenou závalu v doručení. Zdůraznila však, že u předmětných spisů nebylo již tak zásadní reagovat na závaly v doručení, ale bylo potřeba nařídit jednání, pro která však z důvodu vytíženosti jednacích dnů nebyl dostatečný prostor. S ohledem na přednostní vyřizování opatrovnických věcí a na účast na opatrovnických školeních, která jsou vypisována většinou tři měsíce před jejich konáním, nepovažuje žalobkyně za účelné a hospodárné nařizovat jednání s více než dvou až tříměsíčním předstihem, aby je pak nemusela odročovat. Uvedla, že době podání žaloby bylo ve věci sp. zn. 17 C 499/2013 nařízeno jednání na 15. 3. 2017 a ve věci sp. zn. 17 C 442/2013 bylo nařízeno jednání na 15. 2. 2017. K věci sp. zn. 17 C 543/2013 uvedla, že bylo opakovaným prostudováním spisu zjištěno, že žalovaný je zřejmě neznámého pobytu a zřejmě mu bude ustanoven zástupce z řad advokátů. Ke spisu sp. zn. 17 C 500/2013 uvedla, že z komunikace s příslušnými soudy je zřejmé, že spisy, o které žalobkyně žádá, potřebují příslušní soudci k rozhodnutí ve svých věcech. Jedná se o věci složité, které nejsou rozhodovány v prvním stupni. Požádat o pomoc vedení příslušných soudů žalobkyni nenapadlo. O takové možnosti se dověděla až při udělení výtky. Žalobkyně tak učiní, ačkoli se nedomnívá, že by to mohlo pomoci. Nepředpokládá totiž, že by některý z kolegů zadržoval spisy, které nepotřebuje.
16. Žalobkyně zdůraznila, že předmětem výtky může být pouze takové porušení povinností soudce, které je zaviněné. Je přesvědčena, že ji nelze činit odpovědnou za možné průtahy v řízení, které měly objektivní příčiny uvedené výše. Nelze tak dle jejího názoru takové průtahy připisovat žalobkyni. Výtka samotná se k zavinění žalobkyně stran průtahů v uvedených spisech nevyjadřuje.

Vyjádření žalované

17. Ve vztahu k poukazu žalobkyně na řízení o poskytování informací dle informačního zákona ohledně pověření JUDr. H. žalovaná uvedla, že nelze spojovat rozhodnutí o žádosti dle informačního zákona s kontrolou nevyřízených spisů v senátě žalobkyně.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

18. K pověření zastupování předsedy okresního soudu předsedou Krajského soudu v Ústí nad Labem dle žalované došlo za konkrétních historických okolností a z vážných důvodů byl použit tento ne zcela běžný, ale obecně praktikovaný postup souladný s dosavadní výkladovou praxí k zákonu o soudech a soudcích. V důsledku rezignace dosavadního předsedy Okresního soudu v Děčíně bylo třeba urychleně řešit otázku vedení daného okresního soudu. Regulérní procedura spojená s vyhlášením výběrového řízení a následným jmenováním předsedy ministrem spravedlnosti trvá běžně 4 – 5 měsíců. K zajištění řádného chodu soudnictví u daného soudu bylo však nutno učinit okamžité opatření. Vzhledem k neuspokojivým výsledkům okresního soudu bylo předsedou krajského soudu zvoleno pověření zastupováním předsedy soudu jinou osobou, než dosavadními místopředsedy okresního soudu. Tento postup nebyl ani v rozporu s rozvrhem práce Okresního soudu v Děčíně, ve kterém pro případ nepřítomnosti předsedy soudu nebyl stanoven žádný z místopředsedů soudu jako zástupce zastupující předsedu v plném rozsahu jeho kompetencí. Předseda krajského soudu s přihlédnutím k problémům vyskytujícím se na trestním úseku Okresního soudu v Děčíně pověřil zastupováním předsedy okresního soudu JUDr. Z. H. Proti takovému postupu neměl námitek ani tehdejší ministr spravedlnosti. Pověření k zastupování tak dle žalované nebylo provedeno ani bezdůvodně, ani svévolně ani v rozporu s dosavadní výkladovou praxí zákona o soudech a soudcích.
19. Žalovaná zdůraznila, že správa soudu je upravena zvláštním zákonem o soudech a soudcích a nelze situaci na předmětném soudě porovnávat za využití analogie s postavením funkcionářů státního zastupitelství nebo s běžným pracovním vztahem. Uvedla, že pověření zastupování předsedy okresního soudu předsedou krajského soudu vyplývá z jeho řídicí a kontrolní role nad správou okresního soudu dle § 126 odst. 1 písm. e) zákona o soudech a soudcích. Pověření k zastupování funkce předsedy soudu je svou povahou dočasné opatření zajišťující řádný výkon soudnictví, v daném případě správy soudu, kterou nelze zajistit jinak. Nevybočuje přitom z možnosti pověřit úkony správy soudu jiné osoby než místopředsedy soudu, jak upravuje § 121 odst. 5 zákona o soudech a soudcích. Praxe pověřování soudců výkonem funkce předsedy soudu je dle žalované běžná i u jiných předsedů krajských soudů nebo Vrchního soudu v Praze.
20. Žalovaná rovněž odkázala na komentář k § 125 zákona o soudech a soudcích, podle něhož oprávnění rozhodovat o zastupování neobsazených funkcionářských míst má ten, kdo je oprávněn podávat návrhy na jmenování do zastupované funkce. Zcela shodně vyznívá dle žalované i stanovisko Ministerstva spravedlnosti č. j. 676/2010-OJ-SO/1.
21. Dále žalovaná uznala, že stejnopis vyhotovení výtky, který byl předán žalobkyni, není opatřen vlastnoručním podpisem JUDr. H. Ovšem na originále podpis nechybí. Z jednání, které předání výtky předcházelo, je dle žalované zcela zřejmé, že žalovaná k udělení výtky přikročila a že tento krok plně vyjadřuje její vůli. Nedostatek podpisu nelze interpretovat jako důsledek toho, že by výtka byla připravena ve spěchu a jako reakce na kritiku, ale jde dle žalované o běžnou administrativní chybu, které se žalobkyně snaží využít.
22. Žalovaná poznamenala, že pochybení při výkonu soudcovské činnosti žalobkyně byly zjištěny již v průběhu její pracovní stáže na insolvenčním úseku Krajského soudu v Ústí nad Labem, kdy jí byla udělena na základě zjištění průtahů v řadě projednávaných sporů Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

dne 16. 2. 2015 výtka a její stáž byla ukončena. Dále žalovaná uvedla, že v rámci dohledové činnosti bylo zjištěno na jaře 2016, že žalobkyně od března 2015 do dubna 2016 vyřídila toliko 15 věcí agendy C, které jí byly přiděleny k vyřízení, a zároveň byly zjištěny rezervy ve využívání jednacích dnů. Na základě tohoto zjištění byla nařízena kontrola nevyřízených věcí C v senátě žalobkyně, která proběhla dne 16. 5. 2016. Následně byly nedostatky u žalobkyně zjištěny i v rámci kontroly zaměřené na vyřizování agendy PaNc. Vedení krajského soudu po kontrole doporučovalo udělení výtky s následným ověřením odstranění zjištěných pochybení. K tomuto kroku žalovaná nepřistoupila s tím, že po projednání provedené kontroly bylo zohledněno, že žalobkyně je v agendách PaNc a C soudkyní začínající. Žalobkyni byla stanovena lhůta k odstranění zjištěných nedostatků s tím, že její práce bude nadále ve zvýšené míře kontrolována. Po uplynutí lhůty k odstranění nedostatků, byla po 5 měsících nařízena opakovaná kontrola, která se konala dne 19. 10. 2016. V rámci této kontroly bylo zjištěno, že soudkyně zjištěné nedostatky ve stanovené lhůtě neodstranila. Proto jí byla udělena žalobou napadená výtka.

23. Žalovaná uvedla, že udělení výtky předcházelo jednání se žalobkyní, v rámci kterého byla konfrontována s výsledky kontroly a byla dotazována, z jakého důvodu trvající nedostatky ve své práci neodstranila. Žalobkyně pochybení ve své práci neuznala a vznesla argumenty na svou obhajobu. Projednání výsledků prověrky byly dne 14. 12. 2016 přítomni kromě žalobkyně i oba místopředsedové Okresního soudu v Děčíně.
24. K námitce vztahující se k prodlevě mezi provedením prověrky a udělením samotné výtky žalovaná konstatovala, že byla zachována objektivní i subjektivní lhůta ve smyslu zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, (dále jen „zákon o řízení“). K samotné prodlevě uvedla, že její existence je logická s přihlédnutím ke všem organizačním a soudcovským povinnostem žalované.
25. Další kontrola ve věcech PaNc byla u žalobkyně provedena začátkem roku 2017. Kontrolní činnost v senátu žalobkyně v letech 2016 a 2017 vyplývala dle žalované z potřeby dohledu nad odstraněním dříve zjištěných pochybení u začínající soudkyně a nikoli z potřeby šikanovat žalobkyni. Žalovaná s poukazem na způsob, kterým reagovala žalobkyně na udělenou výtku, konstatovala, že jednání žalobkyně nasvědčuje tomu, že nehodlá využít nejmírnějších disciplinárních opatření k přehodnocení svého přístupu k plnění svých povinností. Zdůraznila, že závažnost zjištěných pochybení na straně žalobkyně je nutné posuzovat v kontextu toho, že v daném případě šlo o kontrolu, zda byly odstraněny nedostatky zjištěné v minulosti.
26. K poukazu na opatření upravující pohyb osob v budově soudu mimo pracovní dobu žalovaná uvedla, že soudní budova je otevřena podobu 12,5 hodiny od 6.00 do 18.30. Soudci, kteří projeví zájem, mají zřízený dálkový přístup a mohou se tak vzdáleně připojit ke své pracovní ploše v počítači 24 hodin 7 dní v týdnu. Je tak na každém soudci, jakým způsobem svou práci zorganizuje.
27. Dále konstatovala žalovaná, že v průběhu působení žalobkyně u Okresního soudu v Děčíně došlo k posílení opatrovnického úseku o jednu soudkyni, jednu vedoucí a jednu vyšší soudní úřednici. Opatrovnickým soudcům pro pomoc s vyřizováním zděděné agendy C byli přiděleni asistenti. Žalobkyně má nápad nových věcí srovnatelný s ostatními

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

opatrovnickými soudci a rovněž její výkon nevybočuje žádným směrem z průměru u zdejšího soudu.

Replika žalobkyně

28. Na vyjádření žalované reagovala žalobkyně replikou. V této replice žalobkyně zúžila rozsah žalobních bodů tak, že netrvala na projednání těch, v nichž popsala stav v konkrétních soudních spisech, žalobních bodů týkajících se postupu žalované při provádění předmětné kontroly i kontrol předcházejících a následně při samotném udělení předmětné výtky. Naopak akcentovala námitku, v níž uváděla, že předmětná výtka se vůbec nezabývala zaviněním žalobkyně a nehodnotila okolnosti, jež lze pokládat za objektivní skutečnosti vylučující její zavinění v jednání popsaném výtkou. Dále se v replice obsáhle zabývala postupem Okresního soudu v Děčíně a Krajského soudu v Ústí nad Labem při vyřizování její žádosti o informace související s pověřením JUDr. H. jako osoby pověřené zastupováním funkce předsedy soudu a řádností postupu předsedy Krajského soudu v Ústí nad Labem poté, co JUDr. U. ukončila výkon funkce předsedkyně Okresního soudu v Děčíně.

Jednání soudu

29. Při jednání soudu právní zástupce žalobkyně přednesl žalobu shodně jako v jejím písemném vyhotovení. Trval na tom, že žaloba byla podána důvodně. Zástupce žalobkyně zdůraznil, že rozporovaná výtka byla uložena orgánem, který byl nezákonně obsazen, neboť dotyčnou výtku ukládala JUDr. H., která byla toliko pověřená předsedou Krajského soudu v Ústí nad Labem vedením Okresního soudu v Děčíně. Z toho žalobkyně dovozovala nicotnost dotyčné výtky, popřípadě její nezákonnost, když tímto postupem došlo k porušení hned několika článků Ústavy. Dle žalobkyně byl porušen čl. 2 odst. 1 Ústavy, neboť nebyla respektována výhrada zákona, dále byl porušen čl. 1 odst. 1 Ústavy, neboť došlo k porušení právní jistoty, a také byl porušen čl. 82 odst. 1 Ústavy, který pojednává o nezávislosti soudce. K tomu právní zástupce žalobkyně uvedl, že k nesprávnému pověření JUDr. H. došlo v den rezignace někdejší předsedkyně Okresního soudu v Děčíně JUDr. U., přičemž v dané věci nelze přehlédnout dlouhou prodlevu od rezignace JUDr. U. do vypsání výběrového řízení na nového předsedu Okresního soudu v Děčíně. K tomu podotkl, že předseda Krajského soudu v Ústí nad Labem o záměru JUDr. U. rezignovat z postu předsedkyně Okresního soudu v Děčíně věděl minimálně od října roku 2015. Dále uvedl, že z tehdejšího rozvrhu práce vyplývá, že JUDr. U. si k 9. 11. 2015 zvýšila nápad věcí na 100 %. Jako druhý důvod podání žaloby právní zástupce žalobkyně zmínil samotnou neoprávněnost uložení výtky, když žalobkyně je přesvědčena, že se žádného pochybení, nedopustila. Právní zástupce žalobkyně v tomto směru zmínil, že ze strany žalované došlo k porušení základních zásad správního řádu. Poukázal na skutečnost, že žalovaná strana záměrně vybrala ke kontrole 2 nejlepší a bezproblémové soudce tak, aby vynikl kontrast rozdílů v pracovních výsledcích ostatních kontrolovaných osob včetně žalobkyně. V této souvislosti právní zástupce žalobkyně zdůraznil, že průtahy v řízení způsobilo někdejší vedení Okresního soudu v Děčíně v důsledku špatné organizace práce a špatného přerозdělování spisů (spisy ležely cca rok a půl nikomu nepřidělené). Dále právní zástupce žalobkyně uvedl, že ohledně tohoto druhého důvodu podání žaloby se žalobkyně rozhodla pro zúžení rozsahu žalobních bodů tak, jak bylo uvedeno v replice. K dotazu soudu právní zástupce žalobkyně výslovně uvedl, že žalobkyně již nenamítá odebrání Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zkušené zapisovatelky v září 2016, že civilní agenda tvořila pouze 8 % celého jejího senátu, že výtka byla udělena s časovou prodlevou od provedené kontroly, že žalobkyně nebyla zmiňována na poradách jako problémový soudce a že v udělení výtky lze spatřovat projev bossingu a odplaty, že byl nevhodně upraven přístup do budovy Okresního soudu v Děčíně, že v jednom kontrolovaném spise v době udělení výtky již bylo meritorně rozhodnuto a v ostatních spisech ke dni podání byla nařízena jednání, že byl rozdílný přístup jednotlivých pracovních různých kancelářských oddělení, že na udělené výtce absentoval podpis žalované a že nesouhlasí s tvrzením, že v jednom z kontrolovaných spisů opakovala bezvýsledně jeden konkrétní úkon. Jako třetí důvod podání žaloby právní zástupce žalobkyně uvedl, že rozporované rozhodnutí je nedostatečně odůvodněno, když se nijak nezabývá otázkou zavinění.

30. Dále žalobkyně trvala na tom, že před udělením výtky jí nebyla poskytnuta přiměřená lhůta k vyjádření se ke kontrolním závěrům. Ke skutečnosti, že byla shledána určitá pochybení i při kontrole jí přidělených spisů v agendě opatrovnícké uvedla, že po seznámení s výsledky kontroly kontaktovala místopředsedkyni Krajského soudu v Ústí nad Labem JUDr. C. e-mailem, ve kterém negovala možnost svých pochybení. Žalobkyně uvedla, že na tento e-mail nebylo nijak reagováno, a proto předpokládala, že došlo k vyjasnění nedorozumění. Ke skutečnosti, že obdržela dne 16. 2. 2015 výtku od předsedy Krajského soudu v Ústí nad Labem, uvedla, že tato výtka jí byla udělena oprávněně, a to pro její organizační nezkušenost s vedením týmu, který jí byl přidělen. Jako výraz sebereflexe žalobkyně uvážila, že bude vhodné přejít na Okresní soud v Děčíně.
31. Při jednání soudu žalobkyně opakovaně poukazovala na skutečnost, že rezignace předchozí předsedkyně Okresního soudu v Děčíně, JUDr. U., nebyla překvapivá a předseda Krajského soudu v Ústí nad Labem měl na tuto situaci reagovat včasným vyhlášením výběrového řízení namísto pověření JUDr. H. zastupováním předsedy soudu.
32. Obsáhle se žalobkyně dále vyjádřila k okolnostem samotného projednání výsledků kontroly, kterou byly zjištěny nedostatky, které byly důvodem pro udělení výtky, a k průběhu samotného udělení výtky. Uvedla, že po poradě soudců dne 14. 12. 2016 ji JUDr. H. požádala, aby zůstala v zasedací místnosti a předala jí za přítomnosti Mgr. G. a JUDr. U. několikastránkový zápis z provedené kontroly a požádala ji, aby převzetí podepsala. Žalobkyně uvedla, že převzetí zápisu podepsala, ovšem neměla žádný čas se s obsahem zápisu seznámit. JUDr. H. žádala žalobkyni o vyjádření k obsahu zápisu o kontrole. Žádosti žalobkyně o přiznání alespoň jednoho dne k seznámení se s obsahem zápisu o kontrole JUDr. H. nevyhověla. Žalobkyně neměla v dané chvíli k dispozici spisy, které byly předmětem kontroly. S ohledem na obsáhlou zápisu o kontrole se žalobkyně odmítla k výsledkům kontroly a vytýkaným nedostatkům vyjádřit. Na toto odmítnutí vyjádření měla JUDr. H. reagovat předložením nepodepsané připravené výtky. Žalobkyně následně odmítla podepsat převzetí výtky s tím, že jejímu udělení nepředcházela řádný proces jejího projednání. Uvedla, že ji podepíše, až bude mít šanci se po dostatečné přípravě k vytýkaným skutečnostem relevantně vyjádřit.
33. Dále žalobkyně uvedla, že při předešlé kontrole, jí byla dána možnost písemně se k zápisu vyjádřit. Ovšem na vyjádření nebyla ze strany vedení soudu žádná další reakce, a proto se žalobkyně domnívala, že její práce byla po osvětlení z její strany shledána jako bezvadná.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Rovněž zápisy z kontrol prováděných po podání předmětné žaloby byly již žalobkyni předávány k seznámení předem prostřednictvím e-mailu.

34. Žalobkyně zdůraznila, že nesouhlasí s tvrzením JUDr. H., že by jí výtku neudělila, kdyby projevila sebereflexi. Výtka byla předem připravená, strojově zpracovaná, bez místa na doplnění jakéhokoli vyjádření žalobkyně. Poukázala rovněž na skutečnost, že v systému ISAS byla výtka zavedena jako vyřízená k datu 13. 12. 2016.
35. V závěrečném vystoupení žalobkyně uvedla, že k Okresnímu soudu v Děčíně nastoupila dne 1. 3. 2015, kdy jí byla přidělena agenda, se kterou neměla dosud žádné zkušenosti a bylo jí přiděleno asi 70 spisů v rámci agendy civilní. Poté jí postupně byly přidělovány staré spisy od jiných kolegů z agendy opatrovnické vedle jejího běžného nápadu, takže se někdy její měsíční nápad pohyboval mezi 70 až 120 spisy. Pro žalobkyni je podstatné, že ke konci roku 2015, kdy ve funkci předsedkyně soudu končila JUDr. U., nebylo z její strany konstatováno žádné závažné pochybení ani vůči žalobkyni. Poté, kdy nastoupilo nové vedení, žalobkyně začala počítovat v podstatě „kobercový nálet kontrol“ ve všech agendách, včetně agendy opatrovnické a civilní. Dále žalobkyně uvedla, že v den, kdy byla vydána výtka, chtěla lhůtu od JUDr. H. k projednání dané záležitosti z hlediska výsledků jedné z kontrol, neboť v té době žalobkyně měla živých odhadem asi 450 spisů a žalobkyně tak přesně nevěděla, v čem je problém, když spisy neměla při jednání k dispozici a bylo jich mnoho. Dále uvedla, že pověření JUDr. H. ze strany předsedy Krajského soudu v Ústí nad Labem bylo záměrné, přestože měl tento funkcionář dostatek času k vypsání výběrového řízení. O rezignaci JUDr. U. se totiž vědělo předem, a to minimálně od podzimu 2015, navíc nesouviselo s jejím kárným projednáváním. Nadto i ze strany Krajského soudu v Ústí nad Labem byly činěny kroky, z nichž šlo dle žalobkyně vysledovat, že pověření JUDr. H. bylo plánováno. Žalobkyně uvedla, že nechápe, proč výběrové řízení na předsedkyni Okresního soudu v Děčíně bylo vypsáno až dne 16. 8. 2016, když oproti tomu výběrové řízení po rezignaci z funkce předsedkyně Okresního soudu v Děčíně JUDr. H. bylo výběrové řízení vypsáno následující den po této rezignaci. Poté právní zástupce žalobkyně v rámci závěrečného vystoupení uvedl, že žalobkyně kategoricky trvá na svých výhradách ohledně orgánu, který žalobkyni udělil výtku. Žalobkyně trvala na tom, že JUDr. H. nebyla oprávněna vykonávat funkci zástupce předsedy soudu, postup předsedy Krajského soudu v Ústí nad Labem byl v tomto směru nezákonný, z čehož lze dovozovat až nicotnost výtky, popřípadě minimálně její nezákonnost. K tomu doplnil, že předseda Krajského soudu v Ústí nad Labem postupoval při pověření JUDr. H. bez opory v zákoně, neboť v zákoně o soudech a soudcích chybí právní úprava v tomto směru. Žalovaná strana tak s úspěchem nemůže poukazovat ani na celostátně používanou praxi pověřování soudních funkcionářů, rovněž nemůže ani s úspěchem poukazovat na instrukci Ministerstva spravedlnosti, neboť ta nebyla pro předsedu Krajského soudu v Ústí nad Labem závazná. Postup předsedy Krajského soudu v Ústí nad Labem byl dle žalobkyně v rozporu i s Ústavou, a to pokud se jedná o článek 1, 2 a 82. Sám předseda Krajského soudu v Ústí nad Labem si byl přitom nejistý ve svých kompetencích, o čemž svědčí fakt, že si ověřoval svůj postup u Ministerstva spravedlnosti. V daném řízení bylo dle žalobkyně prokázáno, že se předseda Krajského soudu v Ústí nad Labem dozvěděl o neobsazenosti postu předsedy Okresního soudu v Děčíně v závěru roku 2015, ovšem výběrové řízení na uvolněnou funkci vypsál až o devět měsíců později, což se vymyká celorepublikové praxi i praxi samotného Krajského soudu v Ústí nad Labem. Žalobkyně se tak dovolávala ústavně chráněné výhrady zákona a závěru obsažených Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

v rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva ze dne 16. 10. 2011 ve věci Agrokomplex vůči Ukrajině, č. 23465/03. K výtce samotné pak právní zástupce žalobkyně uvedl, že ta byla udělena na základě intenzivní kontrolní činnosti u žalobkyně, kdy žalobkyně setrvala poukazovala na přetíženost opatrovnického úseku a jeho nedostatečné personální obsazení. Na výhrady žalobkyně však JUDr. H. nereagovala. Jedinou reakcí bylo jen zintenzivnění kontrol. Vedle toho před udělením výtky nedošlo dle žalobkyně k jejímu řádnému projednání a postupu dle § 4 odst. 3, odst. 4 správního řádu. Výtka byla udělena ve spěchu až afektu, což dle žalobkyně vyplývá i ze svědecké výpovědi JUDr. H. Ve věci by nemělo být odhlédnuto ani od toho, že výtka byla předpřipravená a nepodepsaná, do ISASu bylo její udělení vloženo dokonce den předem – 13. 12. 2016. Sama výtka je dle žalobkyně vadná, nelze v ní nalézt příčinu pochybení, čili v ní absentují úvahy k otázce zavinění ze strany žalobkyně. Z tohoto důvodu právní zástupce žalobkyně navrhl, aby soud žalobě v plném rozsahu vyhověl a vyslovil případně nicotnost této výtky, nebo ji zrušil pro nezákonnost.

36. Žalovaná při jednání soudu odkázala na písemné vyjádření k žalobě. Uvedla, že skutečnost, že vyhotovení výtky předané žalobkyni nebylo podepsáno, dle jejího názoru nezpůsobuje nicotnost ani nezákonnost výtky. Trvala na tom, že tehdejší pověřená předsedkyně Okresního soudu v Děčíně JUDr. H. měla plnou pravomoc k udělení předmětné výtky a jednala v rámci svých kompetencí a na základě řádně schváleného rozvrhu práce (včetně projednání soudcovskou radou). Zdůraznila, že i pověřený funkcionář může být kárným žalobcem. Nesouhlasila rovněž s tím, že by vytýkané jednání nebylo řádně projednáno s žalobkyní. Poukázala na skutečnost, že ve vztahu k žalobkyni byly opakovaně činěny kontrolní úkony a záležitost s ní byla průběžně projednávána.
37. V konečném návrhu žalovaná uvedla, že k předání výtky, respektive udělení výtky, došlo po projednání kontrolních závěrů se žalobkyní ze strany JUDr. H. Trvala na tom, že žalobkyni byl dán prostor k věci se vyjádřit, což vyplynulo i z písemností, jimiž soud provedl dokazování, i ze samotného výslechu JUDr. H. Z vytýkaného pochybení zřetelně vyplývá ohledně otázky zavinění minimálně nevědomá nedbalost žalobkyně. V případě žalobkyně se přitom jednalo o opakovaná pochybení a předmětná výtka vzešla z opakované kontroly. V rámci prvotní kontroly byla shledána pochybení, nicméně záležitost tehdy skončila jen pohovorem se žalobkyní. Žalovaná vyloučila, že by výtka byla udělena v afektu a ve spěchu, o čemž svědčí i fakt, že byla ze strany JUDr. H. předpřipravena. V tomto směru pak dle žalované nevadí, že v systému ISAS je záznam o vyřízení výtky ze dne 13. 12. 2016, neboť tento zápis bylo možné zmylnit. V předmětné věci by se mělo brát v potaz to, že žalobkyně před příchodem na Okresní soud v Děčíně působila na Krajském soudě v Ústí nad Labem, kde řešila incidenční spory, které si jsou procesně blízké s civilním sporným řízením, jímž se žalobkyně zabývala u Okresního soudu v Děčíně. Dále uvedla, že i ostatní soudci Okresního soudu v Děčíně byli kontrolováni, přičemž někteří z těchto soudců, kteří byli vystaveni srovnatelné pracovní zátěži, pracovali bez jakýchkoliv pochybení. Dále uvedla, že k pověření JUDr. H. k výkonu funkce předsedkyně Okresního soudu v Děčíně předsedou Krajského soudu v Ústí nad Labem došlo v situaci, kdy již byl v souladu s právní úpravou odsouhlasen rozvrh práce předchozí předsedkyně Okresního soudu v Děčíně JUDr. U., a to k datu 30. 11. 2015. Aby se vůbec projevil příchod JUDr. H. a její pověření předsedkyní Okresního soudu v Děčíně, muselo se to procesně učinit skrze opatření č. 1 k rozvrhu práce pro rok 2016 pro Okresní soud v Děčíně. Situace u Okresního soudu v Děčíně Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

přitom z hlediska nedodělků a personální situace byla závažná, nemohlo se tak připustit, aby byly prodlevy v řízení tohoto okresního soudu. Situaci tak bylo nutno akutně řešit, což předseda Krajského soudu v Ústí nad Labem učinil. Dále uvedla, že v zákoně o soudech a soudcích sice není upraven institut pověřování, nicméně předseda krajského soudu může pověřovat osoby vedením okresního soudu, který je v jeho obvodu. Tomu ostatně odpovídá i fakt, že místopředseda Okresního soudu v Děčíně byl pověřen předsedou Krajského soudu v Ústí nad Labem vedením Okresního soudu v Děčíně po rezignaci JUDr. H. z funkce předsedkyně Okresního soudu v Děčíně, a to od dubna do září 2019, neboť Ministerstvo spravedlnosti nejmenovalo soudního funkcionáře tohoto soudu na základě uskutečněného výběrového řízení a návrhu předsedy Krajského soudu v Ústí nad Labem z dubna 2019. Závěrem uvedla, že trvá na tom, že výtka byla udělena legálně, a proto navrhuje zamítnutí žaloby.

38. Při jednání soud provedl ve smyslu § 52 s. ř. s. dokazování, a to výsledkem svědkyně JUDr. H., která byla v době uložení výtky pověřena výkonem funkce předsedy Okresního soudu v Děčíně. Svědkyně uvedla, že dne 14. 12. 2016 před udělením výtky byly se žalobkyní projednány kontrolou zjištěné nedostatky. Svědkyně uvedla, že má ta to, že žalobkyně v rámci projednání zjištěných nedostatků reagovala nesouhlasně, snažila se ospravedlnit s poukazem na svoji přetíženost, maximálně vyvíjené pracovní úsilí a nemožnost pracovat na pracovišti v nočních hodinách. Na základě této reakce přistoupila svědkyně k udělení výtky. Projednání kontrolních zjištění a udělení výtky na sebe kontinuálně navazovaly. Svědkyně uvedla, že žalobkyně nepožadovala přerušení jednání. Svědkyně uvedla, že výtku měla připravenou k jednání, jehož účelem bylo projednání kontrolních zjištění, přičemž teprve na základě jednání o kontrolních zjištěních se svědkyně chtěla rozhodnout, zda žalobkyni výtku udělí či nikoli, a to na základě postoje žalobkyně k celé záležitosti. S ohledem na skutečnost, že žalobkyně odmítala své pochybení i při půlročních průtazích ve spisech, v nichž jí byla stanovena na základě předchozích kontrol lhůta k učinění úkonů směřujících k ukončení řízení, rozhodla se svědkyně žalobkyni s ohledem na absenci jakéhokoliv racionálního náhledu na kontrolní zjištění výtku udělit. Jednání trvalo asi půl hodiny. Připravená výtka byla sepsána formulářovým stylem, aby bylo zřejmé, vůči komu směřuje, co je vytýkáno a podobně. Svědkyně uvedla, že byla připravena i výtku neudělit, pokud by žalobkyně uznala pochybení ve vztahu ke zjištěným nedostatkům a přislíbila by nápravu v dohledné době. Takto postupovala svědkyně i ve vztahu k jiným soudcům Okresního soudu v Děčíně. Svědkyně uvedla, že žalobkyně odmítla podepsat převzetí výtky, ale toto své rozhodnutí nijak neodůvodnila. K dotazu žalobkyně svědkyně uvedla, že žalobkyně nebyla předem vyrozuměna o tom, že dne 14. 12. 2016 s ní budou projednávány výsledky kontroly, ale po skončení porady dne 14. 12. 2016 o této skutečnosti žalobkyni vyrozuměla. Svědkyně trvala na tom, že žalobkyně věděla, kterých konkrétních spisů se týkaly nedostatky zjištěné kontrolou. Svědkyně uvedla, že při projednávání kontrolních zjištění žalobkyně neměla k dispozici spisy, kterých se zjištěné nedostatky týkaly, ale měla k dispozici samotný protokol o kontrole, v němž byly zachyceny podstatné skutečnosti z těchto spisů. Uvedla, že se žalobkyní nebyly projednávány všechny kontrolované spisy, ale pouze ty, v nichž byly zjištěny nedostatky závažného rázu. Svědkyně uvedla, že žalobkyně si musela být vědoma závažnosti situace, neboť s ní v minulosti byly projednávány zjištěné různé nedostatky v její práci a již tehdy byla vyrozuměna o tom, že se v jejím případě dokonce uvažovalo i o podání kárné žaloby. Nakonec v minulosti ke kárným opatřením nebylo přikročeno s přihlédnutím ke skutečnosti, že daný soud byl značně přetížen a žalobkyně byla začínající soudkyní u tohoto soudu.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

39. Při jednání soudu bylo provedeno ve smyslu § 52 s. ř. s. i dokazování, a to čtením, výkazů o pohybu agendy rejstříku PaNc u Okresního soudu v Děčíně za měsíce březen 2015 až prosinec 2016, dále výkazů o pohybu agendy rejstříku L u Okresního soudu v Děčíně za měsíce březen 2015 až prosinec 2016 a dále výkazů o pohybu agendy rejstříku C u Okresního soudu v Děčíně za měsíce 2015 až prosinec 2016, to vše vždy ve vztahu k žalobkyni, JUDr. G., Mgr. K. a Mgr. P., zápisu z prověrky provedené v soudním oddělení 17 Okresního soudu v Děčíně týkající se neskončených věcí C k 16. 5. 2016 ze dne 23. 5. 2016, sp. zn. Spr 1023/2016, a zápisu z prověrky provedené v soudním oddělení 17 Okresního soudu v Děčíně, týkající se neskončených věcí C ke dni 19. 10. 2016 ze dne 11. 11. 2016, sp. zn. Spr 1023/2016, dále čtením podstatného obsahu soudních spisů, a to sp. zn.: 17 C 610/2013, 17 C 455/2013, 17 C 543/2013, 17 C 499/2013, 17 C 442/2013 a 17 C 500/2013, rozporované výtky ze dne 14. 12. 2016, zprávy o provedených kontrolách ve vybraných soudních odděleních – rok 2016 k Okresnímu soudu v Děčíně ze dne 12. 1. 2017 sp. zn. Spr 49/2017, příkazu k zastupování funkce předsedy soudu ze dne 31. 12. 2015, sp. zn. Spr 5328/2015, rozhodnutí o přeložení JUDr. Z. H. k Okresnímu soudu v Děčíně ze dne 9. 1. 2017, č. j. MSP-864/2016-OOJ-SO/3, rozhodnutí o jmenování JUDr. Z. H. předsedkyní Okresního soudu v Děčíně ze dne 9. 1. 2017, č. j. MSP-864/2016-OOJ-SO/2, výtisku e-mailu žalobkyně ze dne 17. 8. 2016 adresovanému JUDr. C., výtisku z aplikace ISAS Okresního soudu v Děčíně ke sp. zn. Spr 2170/2016, výtisku e-mailu JUDr. H. ze dne 10. 8. 2016 adresovanému soudcům Mgr. P., Mgr. S., JUDr. N., Mgr. K. a žalobkyni, výtisku e-mailu žalobkyně ze dne 14. 2. 2017 adresovanému JUDr. H., JUDr. C. a Mgr. G., včetně přílohy nazvané „Kontrola vybraných opatrovnických spisů ze dne 15. 2. 2017 – důležité vstupní údaje za období listopad 2016 až leden 2017, které není možno vyčíst přímo ze spisu“ vypracované žalobkyní, výtisku e-mailu JUDr. H. ze dne 16. 5. 2017 adresovanému žalobkyni, rozvrhu práce Okresního soudu v Děčíně k 1. 9. 2015 (ve vztahu k JUDr. U.), rozvrhu práce Okresního soudu v Děčíně k 9. 11. 2015 (ve vztahu k JUDr. U.), opatřením č. 11 předsedkyně Okresního soudu v Děčíně k rozvrhu práce na rok 2015 (ve vztahu k JUDr. U.), usnesení shromáždění delegátů Soudcovské Unie ČR konaného ve dnech 4. a 5. 11. 2016, zejména bod III. – V., e-mailu žalobkyně místopředsedovi Okresního soudu v Děčíně Mgr. Jiřímu G. ze dne 21. 11. 2016, zápisem z porady soudců Okresního soudu v Děčíně ze dne 16. 11. 2016, rozvrhu práce Okresního soudu v Děčíně pro rok 2016 (ve vztahu k žalobkyni a ve vztahu k tehdejší pověřené předsedkyní Okresního soudu v Děčíně JUDr. H.), zápisu o prověrce ze dne 8. – 9. 6. 2016, e-mailu zaslanému žalované místopředsedkyní Krajského soudu v Ústí nad Labem dne 15. 12. 2016, výtky předsedy Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 16. 2. 2015 udělené žalobkyni, e-mailem ze dne 9. 11. 2015, zápisu z pracovní porady soudců Okresního soudu v Děčíně ze dne 16. 12. 2015, zápisu z pracovní porady soudců Okresního soudu v Děčíně ze dne 14. 12. 2016, opatřením č. 1 k rozvrhu práce na rok 2016 Okresního soudu v Děčíně ze dne 4. 1. 2016 (a to jeho obě dvě strany, včetně ručně psaného písma), opatření č. 11 k rozvrhu práce na rok 2015 OS Děčín ze dne 19. 10. 2015 (a to jeho obě dvě strany, včetně ručně psaného písma, dále včetně jeho přílohy – vyjádření SR ze dne 5. 11. 2015).

Posouzení věci soudem

40. Primárně se soud zabýval otázkou, zda podléhá písemná výtky dle § 88a zákona o soudech a soudcích soudnímu přezkumu v rámci správního soudnictví. Obdobnou otázkou se již Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 10. 7. 2018, č. j. 9 As 79/2016-41, ve vztahu k výtce udělené státnímu zástupci dle § 30 odst. 3 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, (dále jen „zákon o státním zastupitelství“). V citovaném rozhodnutí rozšířený senát Nejvyššího správního soudu dospěl k závěru, že výtka podle § 30 odst. 3 zákona o státním zastupitelství je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s. Dle názoru soudu je možné závěry rozšířeného senátu Nejvyššího soudu týkající se projednatelnosti žaloby proti výtce udělené dle zákona o státním zastupitelství plně vztáhnout i na možnost projednání výtky udělené soudci dle zákona o soudech a soudcích. Soud tedy neshledal důvody k tomu, aby se odchýlil od závěru, ke kterému dospěl rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve výše uvedeném rozhodnutí, a proto dospěl k závěru, že předmětná výtka je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s. a žalobkyně má aktivní žalobní legitimaci k podání žaloby. Proto soud přistoupil k meritornímu přezkumu v dané věci.

41. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly, jak bude uvedeno níže, zjištěny.
42. Dále se soud zabýval posouzením námitek týkajících se skutečnosti, že v době udělení výtky byla JUDr. Z. H. pouze pověřena funkcí předsedy Okresního soudu v Děčíně a nebyla řádně jmenována dle zákona o soudech a soudcích. Z provedeného dokazování vyplývá, že JUDr. Z. H. byla po rezignaci dosavadní předsedkyně soudu příkazem předsedy Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 31. 12. 2015, sp. zn. Spr 5328/2015, pověřena s účinností od 1. 1. 2016 zastupováním neobsazené funkce předsedkyně Okresního soudu v Děčíně, a to v plném rozsahu činností a kompetencí s touto funkcí spojených. Následně byla JUDr. H. trvale přeložena s účinností od 15. 1. 2017 rozhodnutím ministra spravedlnosti ze dne 9. 1. 2017, č. j. MSP-864/2016-OOJ-SO/3, k Okresnímu soudu v Děčíně a rozhodnutím ministra spravedlnosti ze dne 9. 1. 2017, č. j. MSP-864/2016-OOJ-SO/2, byla jmenována s účinností od 15. 1. 2017 předsedkyní Okresního soudu v Děčíně. Z uvedených listin dle soudu jednoznačně vyplývá, že JUDr. H. v době udělení výtky byla pověřena výkonem funkce předsedy okresního soudu. Na tomto místě soud pro úplnost poznamenává, že námitka směřující ze strany žalobkyně k neposkytnutí informací dle zákona o poskytování informací nemá v toto řízení místa, neboť otázka poskytování informací není vůbec předmětem tohoto řízení, proto se soud touto námitkou nezabýval.
43. Žalobkyně namítala, že zákon o soudech a soudcích neobsahuje výslovně žádné ustanovení, které by upravovalo pověření k zastupování funkce předsedy okresního soudu. Dle § 126 odst. 1 písm. h) zákona o soudech a soudcích předseda krajského soudu mimo jiné řídí a kontroluje výkon státní správy okresních soudů prováděný jejich předsedy. Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Z uvedeného ustanovení dle soudu jednoznačně vyplývá, že předseda krajského soudu řídí výkon státní správy okresního soudu právě prostřednictvím předsedy okresního soudu. V případě rezignace konkrétní osoby na výkon funkce předsedy okresního soudu je tedy za řádný výkon státní správy okresního soudu odpovědný přímo předseda krajského soudu. Nemůže obstát názor, že by namísto předsedy okresního soudu po dobu neobsazenosti této funkce měli státní správu příslušného soudu vykonávat místopředsedové okresního soudu, neboť v souladu s ustanovením § 121 odst. 4 zákona o soudech a soudcích místopředsedové okresního soudu vykonávají státní správu tohoto soudu pouze v rozsahu určeném jeho předsedou. Místopředsedové tedy nemohou zastoupit předsedu okresního soudu ve věcech, které nespádají do rozsahu činností již dříve určených předsedou soudu. Z rozvrhu práce Okresního soudu v Děčíně pro rok 2016 pak vyplývá, že místopředsedové soudu nebyli pověřeni zastupováním předsedy okresního soudu v plném rozsahu jeho kompetencí. Předseda krajského soudu však nemusí po dobu neobsazenosti funkce předsedy okresního soudu vykonávat státní správu okresního soudu přímo osobně, ale může v souladu s § 121 odst. 5 zákona o soudech a soudcích, kde je mimo jiné uvedeno, že předseda krajského soudu může při zachování vlastní odpovědnosti pověřit jednotlivými úkony státní správy s jejich souhlasem ostatní soudce příslušného soudu, pověřit výkonem funkce předsedy okresního soudu některého ze soudců příslušného soudu. Tak se tomu také v daném případě stalo, když předseda Krajského soudu v Ústí nad Labem příkazem k zastupování funkce předsedy Okresního soudu v Děčíně ze dne 31. 12. 2015, sp. zn. Spr 5328/2015, pověřil předsedkyni senátu Krajského soudu v Ústí nad Labem JUDr. Z. H. Souhlas tato pověřená soudkyně s pověřením vyjádřila podpisem na příkazu a převzetím jeho stejnopisu.

44. Z výše uvedených skutečností dle soudu jednoznačně vyplývá, že předseda krajského soudu při pověření výkonem funkce předsedy okresního soudu v daném případě postupoval v souladu s platnou právní úpravou a nelze tedy souhlasit s tvrzením žalobkyně, že pověření výkonem předsedy okresního soudu ze strany předsedy krajského soudu je postupem v rozporu s čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a čl. 2 odst. 3 Ústavy České republiky, kde je stanoveno, že státní moc lze uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví.
45. Vzhledem k dočasnosti pověření, které automaticky zaniká řádným jmenováním nového předsedy okresního soudu, a vzhledem ke skutečnosti, že pověření je činěno funkcionářem moci soudní je dle zdejšího soudu zcela lichá argumentace žalobkyně odkazující na nálezy Ústavního soudu ze dne 6. 10. 2010, sp. zn. Pl. ÚS 39/08, který se zejména zabýval možnostmi opakování výkonu funkce předsedy či místopředsedy soudu a nebezpečí poplatnosti funkcionáře soudu ve vztahu k moci výkonné v zájmu jeho opakování jmenování.
46. Dále se soud zabýval otázkou, zda JUDr. H. v době udělení výtky byla oprávněna vykonávat i kárnou pravomoc svěřenou zákonem předsedovi okresního soudu. Z formulace výše uvedeného pověření, kterým byla pověřena JUDr. Z. H. zastupováním funkce předsedy Okresního soudu v Děčíně, vyplývá, že byla pověřena výkonem této funkce v plném rozsahu bez jakéhokoliv omezení, tedy že byla po dobu trvání pověření oprávněna vykonávat veškerou činnost, která je zejména ustanoveními § 127, § 128 a § 88a

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zákona o soudech a soudcích svěřena k výkonu předsedovi okresního soudu, a to včetně úkonů v rámci kárné odpovědnosti soudců okresního soudu.

47. S ohledem na výše uvedené dle soudu tedy JUDr. Z. H. jako pověřená osoba výkonem funkce předsedy Okresního soudu v Děčíně byla v době udělení výtky žalobkyni plně kompetentní k udělení výtky dle § 88a zákona o soudech a soudcích žalobkyni jako soudkyni Okresního soudu v Děčíně. Tento závěr zdejšího soudu koresponduje i s rozhodovací praxí kárného senátu Nejvyššího správního soudu, který na základě návrhu JUDr. Z. H., který učinila v době pověření zastupováním funkce předsedy Okresního soudu v Děčíně, projednal kárnou žalobu vedenou proti soudci Mgr. R. B. a rozhodl pravomocně rozsudkem ze dne 16. 3. 2017, č. j. 16 KSS 4/2016-109, o kárné odpovědnosti uvedeného soudce.
48. Na tomto místě soud poznamenává, že otázka včasnosti a řádnosti manažerského přístupu předsedy Krajského soudu v Ústí nad Labem při výběru a navrhování nového předsedy Okresního soudu v Děčíně po rezignaci JUDr. U. v době, kdy byla JUDr. H. pověřena výkonem funkce předsedy Okresního soudu v Děčíně, není předmětem tohoto řízení a nepříslušelo tedy soudu tuto otázku posuzovat. Předmětem tohoto řízení bylo pouze posouzení otázky, zda JUDr. H. byla pověřena výkonem funkce předsedy Okresního soudu v Děčíně v souladu se zákonem a v tomto směru dospěl soud, jak již uvedl výše, ke kladnému závěru.
49. Žalobkyně ve své žalobě velice stručně namítala, že s ní nebylo před udělením výtky jednáno. Následně tuto svou námitku rozšířila při jednání soudu. Vyhotovení zápisu z prověrky předložené žalovanou soudu je opatřeno podpisem JUDr. H., dále je na něm uvedeno „projednáno osobně dne 14. 12. 2016“ a u této poznámky je umístěn podpis žalobkyně s tím, že převzala kopii zápisu a pod touto poznámkou jsou umístěny podpisy JUDr. H., Mgr. G. a JUDr. U. Ze svědecké výpovědi JUDr. H. (tehdy pověřené předsedkyně Okresního soudu v Děčíně) a tvrzení samotné žalobkyně vyplynulo, že žalobkyně sice nebyla dopředu seznámena se skutečností, že dne 14. 12. 2016 s ní budou projednávány skutečnosti zjištěné v rámci prověrky ze dne 19. 10. 2016, ovšem rovněž z nich vyplývá, že žalobkyni byl nejdříve při jednání konaném dne 14. 12. 2016 předán zápis s výsledkem předmětné prověrky vyhotovený dne 11. 11. 2016 a byla jí dána možnost se k závěrům vyjádřit. Dále z výpovědi JUDr. H. vyplynulo, že žalobkyně věděla, o jaké spisy se jedná, ostatně již v předchozí kontrole jí v těchto spisech byly vady vytýkány. Nešlo tedy o nová zjištění co do problematických spisů. Dále z výpovědi svědkyně vyplynulo, že během půl hodiny byla s žalobkyní projednána její nečinnost v šesti spisech a bylo zjištěno její stanovisko. Na základě toho byla následně žalobkyni udělena výtka. Žalobkyně nežádala o odložení projednání výtky, či aby jí byla poskytnuta delší doba k vyjádření, ač i této možnosti jako právní profesionál měla být vědoma. Skutečnost, že žalobkyně žádala o čas na seznámení se s obsahem zápisu o kontrole, žalobkyně uváděla až při jednání soudu. V tomto směru soud s přihlédnutím k výpovědi svědkyně vyhodnotil tvrzení žalobkyně jako nevěrohodné. Vzhledem k okolnostem případu tedy soud dospěl k závěru, že projednání podkladů pro udělení výtky před jejím samotným udělením bylo dostatečné.
50. K poukazu žalobkyně na skutečnost, že udělená výtka byla připravena předem, což dokládala zápisem v aplikaci ISAS Okresního soudu v Děčíně ke sp. zn. Spr 2170/2016, Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

soud uvádí, že nelze považovat za vadu, pokud by písemné vyhotovení výtky bylo připraveno předem. Podstatné je, že výtka byla vydána a žalobkyni udělena až po projednání výsledků kontroly a poté, co žalobkyně měla možnost na výsledky kontroly reagovat. Soud dále poznamenává, že je běžnou praxí správních orgánů, že v zájmu ekonomie řízení mají koncept rozhodnutí předpřipravený. Tato praxe byla a je správními soudy shledávána bezproblémovou. Vydání rozhodnutí je na správním orgánu, a až poté se z konceptu stává individuální správní akt.

51. Dále se soud zabýval samotnou důvodností udělené výtky. V ustanovení § 88a zákona o soudech a soudcích je mimo jiné uvedeno, že drobné nedostatky v práci může orgán státní správy, který je oprávněn podat návrh na zahájení kárného řízení vyřídit tím, že je soudci vytkne, je-li to postačující. V daném případě byly žalobkyni předmětnou výtka vytykány průtahy v šesti různých řízeních. Algoritmus posuzování kárného provinění nastínil Nejvyšší správní soud např. ve svém rozhodnutí ze dne 16. 3. 2017. č. j. 16 KSS 4/2016-109, kde uvedl, že jsou-li soudci vytykány průtahy v jemu svěřených věcech, tedy nedostatečná snaha o to, aby věci byly co nejrychleji projednány a rozhodnuty, a účastníků řízení tak byla poskytnuta rychlá a účinná ochrana jejich práv, je nutno při přezkumu udělené výtky ověřit, zda vytykána nečinnost a její rozsah v jednotlivých věcech reálně nastala, dále je nutno posoudit, zda takto zjištěná období nečinnosti již překračují určitou akceptovatelnou mez a následně uvážit, zda lze tyto objektivně existující průtahy řízení klást za vinu soudci, kterému byla výtka udělena.
52. Na tomto místě je nutno zdůraznit, že prověrka ze dne 19. 10. 2016 byla prověrkou následnou, jejímž účelem bylo vyhodnotit, zda žalobkyně zareagovala na průtahy ve vyřizování věci zjištěné prověrkou ze dne 18. 5. 2016, jejímž předmětem byla prověrka neskončených věcí ke dni 16. 5. 2016 v civilní agendě oddělení 17 Okresního soudu v Děčíně. V rámci uvedené prověrky ze dne 18. 5. 2016 byly u žalobkyně zjištěny ve 32 spisech senátu 17 C průtahy v řízení delší než šest měsíců. U pěti ze spisů, v nichž byly zjištěny průtahy prověrkou ze dne 19. 10. 2016, byly zjištěny průtahy již v rámci prověrky ze dne 18. 5. 2016. Prověrkou ze dne 18. 5. 2016 v případě spisu sp. zn. 17 C 500/2013 bylo zjištěno, že v době od 15. 5. 2015 do 15. 2. 2016 byla věc bez úkonu soudu, v případě spisu sp. zn. 17 C 442/2013 bylo zjištěno, že v době od 2. 3. 2015 do 18. 2. 2016 byla věc bez úkonu soudu, v případě sp. zn. 17 C 455/2013 bylo zjištěno, že v době od 2. 3. 2015 do 18. 2. 2016 byla věc bez úkonu soudu, v případě spisu sp. zn. 17 C 610/2013 bylo zjištěno, že v době od 2. 3. 2015 do 17. 2. 2016 byla věc bez úkonu soudu, a v případě spisu sp. zn. 17 C 499/2013 bylo zjištěno, že v době od 2. 3. 2015 do 18. 2. 2016 byla věc bez úkonu soudu, a to za situace, že všechny spisy byly soudkyni přiděleny dne 2. 3. 2015 po předložení k Okresnímu soudu v Děčíně. Období bez úkonu v uvedených spisech tedy dosahovalo řádově vždy několika měsíců a většinou se jednalo o období delší než 11 měsíců.
53. Mezi účastníky není sporné, že nedostatky zjištěné v rámci prověrky konané dne 19. 10. 2016 ve všech šesti předmětných spisech skutečně existovaly a to v rozsahu uvedeném v zápisu z prověrky. Samotná žalobkyně v podané žalobě pak ani tu to skutečnost nikterak nerozporeovala. Existence uvedených nedostatků byla ostatně doložena i v rámci provedeného dokazování výše uvedenými spisy při jednání soudu.
54. V závěrech z prověrky ze dne 19. 10. 2016, provedené tedy po více než pěti měsících od předešlé prověrky, je uvedeno, že ve spise sp. zn. 17 C 610/2013 byl dne 29. 8. 2016 Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

vyžádán výpis z katastru nemovitostí a jinak je spis bez pohybu. Ve spisu sp. zn. 17 C 455/2013 bylo soudu sděleno dne 10. 5. 2016, že žalovaný je ve výkonu trestu odnětí svobody, na což nebylo reagováno, proto se musela ověřovat tato skutečnost dne 29. 8. 2016, aniž by bylo nařízeno jednání ve věci. V případě spisu sp. zn. 17 C 543/2013 nebylo reagováno na závalu v doručení ze dne 21. 8. 2016, a to do 21. 9. 2016. V případě spisu sp. zn. 17 C 499/2013 nebylo reagováno na závalu v doručení ze dne 27. 9. 2016 a v případě spisu sp. zn. 17 C 442/2013 nebylo reagováno na závalu v doručení v době od 3. 8. 2016 do 14. 10. 2016. Ve spise sp. zn. 17 C 500/2013 bylo prověrkou zjištěno, že soudkyně opakovaně referuje urgovat zaslání spisu (již od 16. 2. 2016), naposledy s časovou prodlevou bezmála 3 měsíců (od 29. 7. 2016 do 18. 10. 2016). Rovněž tyto skutečnosti byly ověřeny v rámci dokazování zmíněnými spisy při jednání soudu.

55. S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud konstatuje, že nedostatky ve spisech, které byly důvodem pro udělení předmětné výtky, lze zcela určitě považovat za drobné nedostatky v práci ve smyslu § 88a zákona o soudech a soudcích, obzvláště za situace, kdy se jednalo v pěti případech ze šesti případů o soudní spisy, ve kterých byly předchozí prověrkou zjištěny průtahy v řádu několika měsíců (9 – 11 měsíců). Tedy i druhou podmínku pro udělení výtky shledal soud jako naplněnou.
56. Zbývalo tedy posoudit, zda bylo možné výše zjištěné objektivní nedostatky v řízení klást za vinu právě žalobkyni. Žalobkyně na svou obhajobu uváděla, že opatrovnický úsek Okresního soudu v Děčíně je dlouhodobě přetížený. Zdůraznila, že ve věcech péče o nezletilé je nutno rozhodovat s největším urychlením. Pro velké vytížení opatrovnickou agendou dle žalobkyně nebylo v jejích silách vyřizovat civilní spisy rychleji.
57. Soud při jednání porovnal nápad a výkonnost v hlavní opatrovnické agendě, které se žalobkyně v období březen 2015 až prosinec 2016 věnovala, s nápadem a výkonností soudců vykonávajících tutéž agendu, tj. soudci JUDr. G., Mgr. K. a Mgr. P., kterým byly rovněž jako žalobkyni přiděleny k vyřízení i civilní spisy. Soud vycházel ze statistik předložených žalobkyní, jimiž provedl dokazování při jednání soudu.

Soudce	III.15	IV.15	V.15	VI.15	VII.15	VIII.15	IX.15	X.15	XI.15	XII.15
JUDr. G.	61/50	67/39	72/54	50/33	53/71	45/38	61/44	34/36	45/30	37/30
Mgr. K.	77/57	56/75	78/39	48/65	43/32	44/22	48/46	50/50	42/29	34/47
Mgr. P.				48/3	52/3	44/28	53/28	46/33	45/54	40/22
Mgr. M.	48/2	72/18	71/21	52/40	53/20	44/45	51/54	45/41	52/56	38/32

Soudce	I.16	II.16	III.16	IV.16	V.16	VI.16	VII.16	VIII.16	IX.16	X.16	XI.16	XII.16
JUDr. G.	39/5 7	49/6 3	42/5 5	39/8 0	34/81	37/4 2	33/49	44/55	49/39	50/15	44/3 9	32/18
Mgr. K.	40/3 7	47/4 3	43/3 9	36/5 6	38/61	34/4 8	32/43	43/36	15/74	2/	3/	11/
Mgr. P.	41/2 0	46/4 0	42/5 0	35/5 6	158/3 6	34/4 8	34/30	49/34	44/24	91/38	32/3 8	26/32
Mgr. M.	57/3 8	50/7 3	39/4 4	22/4 7	33/37	77/3 5	22/32	28/16	41/40	41/38	45/5 8	33/18

V uvedené tabulce je uveden nápad / vyřízení věci.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

58. Dále bylo z předložených statistik zjištěno, že při nástupu žalobkyně k Okresnímu soudu v Děčíně v březnu 2015 jí bylo přiděleno 68 civilních spisů. Na konci roku 2016 jich měla žalobkyně stále nevyřízeno 32. JUDr. G. měl v březnu 2015 přiděleno 8 civilních spisů a na konci roku 2016 měl nevyřízený 1 spis. Mgr. K. měla v březnu 2015 přiděleno 55 civilních spisů a na konci roku 2016 jich měla nevyřízených 15. Mgr. P. měl v červnu 2015 přiděleno 48 civilních spisů a na konci roku 2016 jich měl nevyřízených 9. Nápad v agendě L se pak u všech uvedených soudců pohyboval po celé zkoumané období přibližně mezi 6 až 8 spisy měsíčně a výkon všech uvedených soudců odpovídal nápadu, takže nezůstávaly v této agendě žádné výraznější nedodělky.
59. K drobným nejasnostem mezi účastníky kolem skutečnosti, zda spisy přerozdělované mezi soudce z opatrovnické agendy po jiných soudcích z důvodu jejich nemoci či ukončení funkce byly v předložených výkazech zahrnuty do nápadu, či zda se projevovaly pouze v jiné kolonce těchto výkazů, soud konstatuje, že tato skutečnost je pro posouzení věci zcela nepodstatná za situace, kdy sama žalobkyně potvrzovala, že takové spisy byly mezi soudce zabývající se opatrovnickou agendou rozdělovány rovnoměrně. Proto i kdyby ve výše uvedené tabulce nebyly tyto přerozdělené spisy zahrnuty, nemohlo by to zkreslit závěry vyvozené z této tabulky.
60. Z výše uvedeného porovnání s jinými výše jmenovanými soudci na opatrovnickém úseku příslušného soudu vyplývá, že celý opatrovnický úsek byl zatížen vysokým nápadem, ovšem na druhé straně nápad do senátu žalobkyně byl plně srovnatelný s nápadem do ostatních senátů shora uvedených opatrovnických soudců. Výkonnost žalobkyně pak rovněž byla po krátkém zapracování na začátku roku 2015 srovnatelná s výkonností ostatních zmíněných soudců na úseku.
61. Soud konstatuje, že je nutno souhlasit s tím, že opatrovnická agenda zasluhuje urychlené vyřizování věcí a v tomto směru nebylo žalobkyni předmětnou výtkou ničeho vytýkáno. Je rovněž třeba souhlasit s tím, že při vysokém počtu rozhodovaných věcí nelze činit úkony ve všech věcech bez jakékoliv prodlevy. Nelze však akceptovat, aby soudce rezignoval, byť v jednotlivých případech, na organizaci průběžné práce s přidělenými spisy. Žalobkyně byla sice vystavena pracovnímu vypětí vyplývajícímu z pracovního zatížení soudců na opatrovnickém úseku daného soudu, nicméně jak vyplynulo ze srovnání s ostatními opatrovnickými soudci, jimž byly také přiděleny civilní spisy, bylo možné práci vykonávat tak, aby po zapracování žalobkyně nedocházelo k neodůvodněným průtahům ve spisovém oběhu civilních spisů. Výkon žalobkyně byl obdobný jako výkon ostatních soudů podílejících se na opatrovnické agendě, u nichž však nebyly shledány průtahy ve spisovém oběhu. Soud neshledal převahu objektivních důvodů, které by průtahy v civilní agendě přidělené žalobkyni k vyřízení ospravedlňovaly. Na základě výše uvedeného dospěl soud k závěru, že nedostatky zjištěné následnou prověrkou ze dne 19. 10. 2016 je možno klást za vinu žalobkyni. Soud považuje za nutné zdůraznit, že při porovnání zatížení žalobkyně vycházel z údajů týkajících se soudců, kteří vykonávali stejně jako žalobkyně agendu opatrovnickou a kterým byly současně k vyřízení přiděleny civilní spisy. Proto dle soudu nemohl mít poukaz žalobkyně na nerovnoměrné zatížení civilního úseku a úseku opatrovnického na výsledek posouzení žádný vliv.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

62. Na tomto místě je nutno zdůraznit, že v případě všech nedostatků vytýkaných žalobkyni v samotné žalobou napadené výtce ze dne 14. 12. 2016, sp. zn. Spr 2170/2016, se jednalo o nedostatky zjištěné na základě následné kontroly u soudních spisů, ve kterých byly u žalobkyně zjištěny nedostatky spočívající v nečinnosti žalobkyně již při kontrole konané dne 18. 5. 2016. Současně soud konstatuje, že žalobkyni již před žalobou přezkoumávanou výtka byla udělena výtka, a to v době jejího výkonu funkce soudce u Krajského soudu v Ústí nad Labem předsedou tohoto soudu, a to za průtahy u 88 spisů na insolvenčním úseku.
63. Z provedeného dokazování (zpráva o provedených kontrolách ve vybraných soudních odděleních – rok 2016 k Okresnímu soudu v Děčíně ze dne 12. 1. 2017, sp. zn. Spr 49/2017, či zápis o prověrce ze dne 8. – 9. 6. 2016) pak dále vyplynulo, že kontroly byly na Okresním soudě v Děčíně v rozhodném období prováděny u více soudců, z nichž někteří procházeli kontrolami, aniž by u nich byly zjištěny nedostatky, u některých byly zjištěny ojedinělé nedostatky, kdežto u dalších byly kontroly důvodem k uložení výtky, či dokonce k zahájení kárného řízení.
64. S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že u žalobkyně byly splněny důvody k uložení výtky dle § 88a zákona o soudech a soudcích.
65. K poukazu žalobkyně, že žalobou napadená výtka se nezabývá otázkou zavinění ze strany žalobkyně, soud uvádí následující. Předmětná výtka jako disciplinární opatření měla především upozornit žalobkyni, že v konkrétních spisech existují opakovaně zjištěné nedostatky, které by měla žalobkyně urychleně odstranit a cíleně předmětná řízení směřovat k rozhodnutí ve věci samé. V předmětné výtce jsou přesně specifikovány nedostatky v jednotlivých spisech, které byly žalobkyni vytýkány. Z obsahu výtky, která poukazuje na porušení povinnosti soudce rozhodovat v přiměřených lhůtách bez průtahů, jednoznačně dle soudu vyplývá, že funkcionář udělující výtku vycházel z předpokladu, že k porušení této povinnosti došlo z nedbalosti. Pokud by soudní funkcionář vycházel z předpokladu, že předmětné průtahy byly činěny ze strany žalobkyně úmyslně, nebyl by důvod řešit je pouhým disciplinárním opatřením ve formě výtky, ale bylo by zcela na místě řešit takovou věc v rámci kárné odpovědnosti soudce. Soud dospěl k závěru, že vzhledem k charakteru zjištěných nedostatků, jejich počtu a způsobu vymezení nedostatků byla žalobou napadená výtka dostatečně odůvodněna a vzhledem k tomu, že se jednalo o průtahy v řízení, je zde implikováno zavinění z nedbalosti spočívající v nečinnosti, která mohla a měla být žalobkyní odstraněna. I v tomto směru tedy soud shledal předmětnou žalobu nedůvodnou.
66. Pro úplnost soud konstatuje, že z obsahu soudních spisů, kterými bylo provedeno dokazování, vyplynulo, že v krátké době po udělení výtky bylo v předmětných věcech řádně pokračováno a řízení byla následně již v přiměřených lhůtách dovedena k rozhodnutí ve věci samé. Udělení výtky tedy splnilo svůj smysl, žalobkyně si uvědomila nedostatky v daných soudních řízeních a následně se jich již vyvarovala.
67. V rámci jednání soudu byly k návrhům jednotlivých účastníků z procesní opatrnosti provedeny některé důkazy, u kterých následně soud dospěl k závěru, že neprokazují skutečnosti, které by byly rozhodné pro posouzení předmětné věci. Takovým důkazem byl e-mail žalobkyně ze dne 17. 8. 2016 adresovaný JUDr. C., neboť tento e-mail se vztahoval ke kontrole provedené v opatrovnických věcech v senátu žalobkyně, což nebylo Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

předmětem tohoto řízení. Dále šlo o e-mail JUDr. H. ze dne 10. 8. 2016 adresovaný soudcům Mgr. P., Mgr. S., JUDr. N., Mgr. K. a žalobkyni, neboť se jednalo o výzvu k převzetí výsledků kontroly prováděné v červnu, která nebyla předmětem tohoto řízení. Dále šlo o e-mail žalobkyně ze dne 14. 2. 2017 adresovaný JUDr. H., JUDr. C. a Mgr. G., včetně přílohy nazvané „Kontrola vybraných opatrovnických spisů ze dne 15. 2. 2017 – důležité vstupní údaje za období listopad 2016 až leden 2017, které není možno vyčíst přímo ze spisu“, neboť uvedený e-mail byl vyhotoven až po udělení předmětné výtky žalobkyni a její vyjádření přiložené k e-mailu se vztahuje ke kontrole spisů v agendě opatrovnické, která nebyla předmětem tohoto řízení. Dále šlo o e-mail zaslaný žalované místopředsedkyní Krajského soudu v Ústí nad Labem dne 15. 12. 2016, neboť tento e-mail byl zaslán až po udělení předmětné výtky. Dále šlo o e-mail ze dne 9. 11. 2015, neboť jeho obsah se nevztahoval k posuzované věci. Dále šlo o zápisy z porady soudců Okresního soudu v Děčíně ze dne 16. 12. 2015 a 14. 12. 2016, neboť tyto doklady měly dokazovat skutečnosti, které se vztahovaly k námitkám, o které žalobkyně svůj původní návrh zúžila. Dále šlo o opatření č. 1 k rozvrhu práce na rok 2016 Okresního soudu v Děčíně ze dne 4. 1. 2016 včetně ručně psaných poznámek, neboť skutečnosti prokazované tímto důkazem neměly vztah k projednávané věci. Dále šlo o usnesení shromáždění delegátů Soudcovské Unie ČR konaného ve dnech 4. a 5. 11. 2016, neboť žádný z přijatých bodů se netýká otázky dočasného pověření výkonem předsedy okresního soudu po rezignaci dosavadního předsedy. Dále šlo o rozvrh práce Okresního soudu v Děčíně k 1. 9. 2015, rozvrh práce Okresního soudu v Děčíně k 9. 11. 2015, opatření č. 11 předsedkyně Okresního soudu v Děčíně k rozvrhu práce na rok 2015, opatření č. 11 k rozvrhu práce na rok 2015 OS Děčín ze dne 19. 10. 2015 (a to jeho obě dvě strany, včetně ručně psaného písma, dále včetně jeho přílohy – vyjádření SR ze dne 5. 11. 2015), neboť tyto důkazy se vztahovaly k prokázání skutečností, vztahujících se k včasnosti a řádnosti manažerského přístupu předsedy Krajského soudu v Ústí nad Labem při výběru a navrhování nového předsedy Okresního soudu v Děčíně po rezignaci JUDr. U., což nebylo předmětem tohoto řízení. Dále šlo o e-mail žalobkyně místopředsedovi Okresního soudu v Děčíně Mgr. J. G. ze dne 21. 11. 2016 a zápis z porady soudců Okresního soudu v Děčíně ze dne 16. 11. 2016, neboť tyto důkazy měly prokazovat nerovnoměrnost zatížení civilního a opatrovnického úseku Okresního soudu v Děčíně, což dle soudu nebylo podstatné pro posouzení dané věci.

68. Soud v souladu s § 52 s. ř. s. neprovedl dokazování výsledkem žalobkyně a žalované, neboť obě měly prostor k věci se plně vyjádřit jako účastníci řízení a dokazované skutečnosti bylo možno prokázat jinak. Dále soud neprovedl dokazování rozhodnutím Okresního soudu v Děčíně o částečném odmítnutí žádosti o poskytnutí informací ze dne 10. 2. 2017, částečným poskytnutím informací Okresním soudem v Děčíně ze dne 10. 2. 2017, rozhodnutím Krajského soudu v Ústí nad Labem o částečném odmítnutí žádosti o poskytnutí informací ze dne 13. 2. 2017, dodatkem č. 1 k rozvrhu práce Okresního soudu v Děčíně pro rok 2019 účinný od 1. 10. 2019, výsledkem předsedy Krajského soudu v Ústí nad Labem, výsledkem ministra spravedlnosti, výsledkem dalších soudců Okresního soudu v Děčíně, opatřením ze dne 8. 12. 2016 o omezení přístupu do budovy soudu, přípisem Ministerstva spravedlnosti ze dne 20. 2. 2017, rozvrhem práce Okresního soudu v Děčíně pro rok 2012 a 2017, e-mailem JUDr. H. s pozváním na poradou, na níž byla oznámena její rezignace, vyhlášením výběrového řízení sp. zn. Spr – p 340/2019, odvoláním proti odmítavému rozhodnutí ve věci žádosti o informace, návrhem na opatření proti nečinnosti a rozhodnutím odvolacího orgánu ve věci žádosti o poskytnutí informací, e-mailem ze dne

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

8. 2. 2019, neboť skutečnosti, které měly tyto důkazy prokazovat, nejsou předmětem tohoto řízení.

69. Dále soud neprovedl JUDr. L. C., výsledkem Mgr. J. G., výsledkem JUDr. J. U. a spisy, na kterých byla prováděna prověrka u Okresního soudu v Děčíně ze dne 8. - 9. 6. 2016, a to pro nadbytečnost, neboť soud považoval zjištěný skutkový stav za dostatečně prokázaný.
70. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že žalobkyní uplatněné námitky nebyly shledány důvodnými, a soud předmětnou žalobu tedy ve výroku I. rozsudku podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
71. Soud současně v souladu s § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. ve výroku II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalované žádné náklady nad rámec její úřední činnosti podle obsahu správního spisu vůbec nevznikly, ani jejich náhradu nepožadovala.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 29. listopadu 2019

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.